

[Bolvig]

fald blandt alle verdens ækle diktaturer er det eneste renlivede racediktatur?

(Kort bemærkning).

Erhard Jakobsen (CD):

Punkt 1: i mine begreber om demokrati og diktatur indgår alene spørgsmålene om, om der overhovedet er fri meningsdannelse, om der findes fri presse, og om der foregår frie valg ukontrolleret af myndighederne osv. Det er, hvad spørgsmålet demokrati og diktatur angår.

Hvad racer angår, findes der rigtignok meget forskelligt racehad og raceforfølgelse rundt omkring i verden. Det blev vist en stor opgave, hvis vi skulle til at efterforske det alle de steder, det foregår.

Endelig: jeg ved, hvem disse våben skal bruges imod. Det er Vestens allierede i kampen mod det sovjetrussiske fremstød rundt langs hele Afrikas kyst. Der er ikke én sagkyndig militærmand i Vest og Øst, der ikke ved, at det er sådan, det hænger sammen. Det er dér, våbnene skal bruges. Man behøver ikke moderne våben for at bekæmpe folk med bue og pil.

Steen Folke (VS):

Udenrigsministeren sagde, at han ikke var sikker på, at olieboykot var en god idé. Deri ligger dog, at regeringen ikke har lagt sig endeligt fast på det standpunkt, og det er nok det højest opnåelige; man vænner sig til at glæde sig over lidt.

Til gengæld argumenterede ministeren ud fra et synspunkt, som alligevel ligesom gik i den modsatte retning. Jeg forstår også, at det signal, der er afgået til Holland, i hvert fald ikke er specielt positivt, og det er jo kedeligt. Ministeren sagde bl. a. som et argument, at der ikke sendes olie fra Danmark til Sydafrika, og det er da muligt – det er sikkert givetvis rigtigt, når ministeren siger det – men nu er der jo tale om, at der skal produceres olie i større mængder i Danmark i de næste 10–20–30 år, og det vil da være udmærket at få helt klart, før hele dette olieeventyr starter og udvikler sig – specielt så længe det ligger i hænderne på A. P. Møller – at der ikke på noget tidspunkt bliver tale om, at der kommer en dråbe olie fra Danmark til Sydafrika. Der er med andre ord ikke noget mærkeligt i, at Danmark skulle gå med ind i et fælles

forslag om en olieboykot. Det ville endda være en god idé. Det ville være en god idé, som der nu er et forslag om, at nogle lande går sammen, nogle lande, som for norges vedkommende – det gælder jo i høj grad Holland – faktisk er inde på verdensmarkedet for olie. En række lande kunne gå i spidsen og sige: det er nu vores holdning, og det omsætter vi til praksis, det bliver ikke bare ved tomme ord.

Regeringen sagde, at den intet grundlag havde for at gribe ind over for A. P. Møllers transport af olie til Sydafrika. Det er jo kedeligt. Men jeg vil da gerne sige, at vi meget gerne vil være med til at skaffe ministeren et sådant grundlag. Hvis ministeren og socialdemokratiet vil være med, så er jeg sikker på, at der kan skaffes et grundlag, også for et indgreb over for transport af olie. Jeg mener, det er op til regeringen at komme med nogle forslag, der faktisk kan forhindre det. Alle kan se, at det er noget, der virkelig har betydning for opretholdelse af apartheidregimet. Ministeren var inde på, at olieåbnet er det mest effektive våben. Alligevel synes han måske ikke, det er en god idé, hvis Danmark går med til noget i den retning. Jeg er naturligvis enig med ministeren i, at det først er rigtig effektivt, når vi har alle lande med, selvfølgelig, men jeg er sikker på, at det ville være et godt skridt på vejen i en optrapning af kampen mod apartheidregimet, at Danmark og nogle andre ligesindede lande gik i spidsen. Jeg er stensikker på – det ved ministeren også – at alle de, der virkelig bekæmper apartheid, vil betragte det som et stort og væsentligt skridt fremad.

Hr. Kelm-Hansen hæftede sig ved, at jeg havde brugt nogle stærke ord. Et af de ord, jeg brugte, var kræmmermentalitet. Det var et citat fra udenrigsministeren. Derfor kan hr. Kelm-Hansen jo godt blive stødt over, at jeg bruger det, men udenrigsministeren tillod sig altså at bruge det over for Grosserer-Societetets delegation. Jeg var helt enig i hans karakteristik af den holdning, der lå bag. Når jeg så konstaterer en holdning, som i realiteten er parallel, hos socialdemokratiet – til trods for alle ordene om, hvad man tager afstand fra, gør man i praksis ingenting, som kan koste nogle penge eller på anden måde være ubekvemt – ja, så er det, det begreb, som udenrigsministeren har brugt, rinder mig i pennen eller hovedet, eller hvor det nu er.